

{ אז נדברו }

פרשת תרומה תשע"ח | גליון מספר: 370 | לסדר: "ושכנתי בתוכם"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והערות:

a8447168@gmail.com

גיליון זה מוקדש

בחלקו לעילוי נשמת

מרת שושנה בת רבקה

ז"ל נלב"ע ט"ז אדר ע"ז

ת.נ.צ.ב.ה.

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

אין לי מכיר...?? אין דורש לנפשי??? האמנם?

בימים שמרן הרב שטיינמן זיע"א היה חולה נערכו עצרות תפילה במעמד רבים... באחת הפעמים השתתפתי בעצרת תפילה שהיו בה המון המון אנשים... ובדיוק אז השליח ציבור התחיל את הפרק משכיל לדוד בהיותו במערה תפילה...

ואז השליח ציבור הגיע לפסוק: **הבט ימין וראה ואין לי מכיר, אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי...** וכל הציבור ענה אחריו בשאגה אדירה... הבט ימין וראה ואין לי מכיר... פתאום תפסתי את עצמי ושאלתי את עצמי: דוד המלך... אתה כעת שנמצא במערה... לבד לבד... ואתה צועק לקב"ה: **הבט ימין וראה ואין לי מכיר...** היית מעלה על דעתך שבעוד אלפים חמש מאות שנה... יעמדו אלפי ורבבות יהודים די בכל אתר ואתר ויגידו ביחד את המילים **אין לי מכיר**. תראה כמה **מכירים** יש לכל מי שחיברת שם ב"אין לי מכיר". האם היית מאמין שיהודים במשך שנים יגידו בדבקות ובלשון הקודש והוטה את המילים "אין דורש לנפשי..." אין?? אין דורש לנפשי...

אין נפש שדורשים אותה וקוראים אותו יומם ולילה כמו הספר תהילים שנפשו של דוד נשפכת שם... אז בדיוק הוא אומר "אין דורש לנפשי"?? היש לך דבר והיפוכו גדול מזה?

אכן!!! באותה שעה דוד המלך לא העלה על דעתו את מה שאנחנו יודעים כיום... ולמה?? כי אם דוד המלך היה מעלה על דעתו כמה דורשים יהיו לכל מילה שיצאה מפיו... אם הוא היה מעלה בקצה מחשבתו כמה מכירים יהיו לנפשו... אם הוא היה יודע את זה **הוא לא היה מסוגל לחבר את הפרק משכיל לדוד...** כי בשביל לחבר כזו תפילה מעומק לב... צריך להיות "בהתעטף עלי רוחי..." צריך להיות בהרגשה מריית ש"אין דורש לנפשי..." ורק משם יכולה לבקוע הזעקה האדירה זעקתי אליך ה'!!! זעקה שעד היום תחיל מדבר וחושפת יערות... ועד עצם היום הזה אנחנו זועקים את הזעקה הזו של דוד בהיותו במערה תפילה... רק כך אפשר להעלות כזו זעקה גדולה לשמים!!! רק מתוך שברון לב שכזה...

זאת אומרת כך: דוד המלך ניצב כעת במערה... כולו שבור ורצוף... נרדף ומדוכדך... ומסתמא היו רגעים של מחשבה טורדנית... למה?? למה זה קורה לי?? ה' אלוקי האם עשיתי זאת, אם יש עול בכפי?? למה זה מגיע לי?? אבל בשביל זה הוא דוד המלך... והוא מאמין וסמוך ובטוח שה' הטוב יודע מה שהוא עושה... ולמפרע מה מתברר???

ששום דבר... הכל טוב... דוד ניצל... וה' הניח לו מכל אויביו מסביב... נו... ואז מתברר ש- למה בכל זאת הוצרתי להתחבא בתוך מערה בפחד מוות??

כי יש הרבה הרבה יהודים במשך הדורות שיהיה להם כל מיני צרות והתמודדויות... והם צריכים מישו שיחבר להם פרק תהילים עוצמתי שיעזור להם להתבטא כשמתעטפת עליהם רוחם... שיעזור להם לתאר לאבא שבשמים עד כמה שאין להם מכיר... וצריך שליח ציבור מיוחד שיחבר את זה ועוד ברוח הקודש... לכן אין מה לעשות... צריך להכניס את דוד למערה... ויתעטף עליו רוח... ולא יהיה לו מכיר... ולא יהיה דורש לנפשו ואז הוא יחבר משכיל לדוד בהיותו במערה תפילה... ואחרי שפרק קמ"ב **יעלה** עד כסא הכבוד **וירד** לעולם... פתאום ידלקו האורות... ויכבו המסכים... והכל פתאום הסתדר ובא על מקומו בשלום... **העיקר שפרק "משכיל לדוד בהיותו במערה תפילה" יצא לדרך...** ומעתה כל יהודי יכול להכניס את כל הכאב שלו בתוך המערה הזו של דוד... נו... לא היה כדאי- שואל דוד המלך???

זו הכוונה במילה הראשונה של הפרק- משכיל לדוד!!! דוד מבקש שאת הפרק הזה נאמר לא רק בתורת תפילה אלא גם בתורת משכיל... שנתבונן בפרק הזה...

אומר לנו דוד: תשכילו ותבינו... לפעמים הקב"ה מכניס אותך לתוך מערה חשוכה... ופתאום ותעטף עלי רוחי... אין לי מכיר... אין דורש לנפשי... וברגעים הקשים האלו אתה לא מצליח להבין למה... למה זה קורה לי?? אבל לא!!! **משכיל לדוד!!!** אל תשכח שיש לך עסק עם אבא שבשמים שאצלו העולם לא מתחיל ונגמר במערה החשוכה והנקודתית שאתה נמצא בה... הוא יתברך עושה חסד לאלפים לאוהביו ולשומרי מצוותיו... והוא רואה את התועלת שתצמח מהמערה הזו בטווח של אלפים חמש מאות שנה קדימה... מי יודע כמה טובות יכולות לצמוח לך רק מהתפילה מעומק הלב שתזעק לקב"ה מתוך המערה הזו... מי יודע כמה זורות אחרים צריכים את הזעקה הזו שהם חייבים לה את היידישקייט שלהם...

דוד המלך מלמד אותנו לנצל מערות חשוכות!!! לא לבזבז אותם על סתם דכאון...
אפשר לקחת מערה ולהפוך אותה לפרק תהילים שכל כולו משכיל לדוד...

אפשר לקחת רגע של שברון לב ולצעוק ממנו צעקה כזו גדולה לשמים... שהיא תהיה בגדר קול גדול ולא יסף... שמהמערה אתה תצא... אבל הזעקה לא תפסיק... ההד של התפילה ילך איתך וילווה אותך בסיעתא דשמיא... להטיבך באחריתך...

ועשו לי משכן ? ? דור השטיבלאך... דור ה"בית שני"...

פרשת תרומה עוסקת במשכן!!! בבית המקדש!!! ואצלנו... בית המקדש מתבטא בבית הכנסת... ואהי להם למקדש מעט... פרשה זו היא הזדמנות להתחזק בכבוד ביהכ"ס...

אנחנו נמצאים בדור ה"בית שני"!!!! כיום כל קהילה שבונה בית כנסת... בונים היכל אחד גדול ומפואר... אבל!!! לא פחות חשוב... מוסיפים בצידו עוד חדר או שני חדרים... ולחדר הזה קוראים **בית שני**!!! אז אצל החסידים קוראים לזה שטיבלאך... ואילו אצל הליטאים זה נקרא בית שני... יש משהו מבורך בבית שני הזה... שגם אם חלילה קמת מאוחר... והפסדת את התפילה בבית ראשון... מקסימום תתפלל במנין של בית שני... אחרת... אם אין בית שני... אז מי שאיחר להתפלל... צריך לקחת את מקל הנידודים ולעמוד בפרשת דרכים ולתכנן איפה הוא מתפלל שחירת... ולאיפה הוא אח"כ הולך לקריאת התורה...

אבל צריך לדעת שיש גם מחיר ל"בית שני"!!!!

סוף סוף הגמ' ביומא (כא): מונה חמשה דברים שהיו בבית ראשון ולא היו בבית שני:

א. ארון וכפורת וכרובים. ב. אש. ג. שכינה. ד. רוח הקודש. ה. אורים ותומים... ולמה?? למה כל הדברים האלו לא היו בבית שני??? כי כל המציאות של בית שני לא הייתה לגמרי לגמרי לכתחילה... סו"ס כל הנבואות שהנביאים התנבאו היו לגאולה העתידה שהייתה אמורה להיות בזמן עזרא... והיום ועם ישראל לא היו ראויים, אז הגאולה העתידה נדחתה לתאריך לא ידוע... (עד היום אנחנו מצפים לגאולה) ולבנתיים... עד הגאולה העתידה... ישראל קבלו רשות לחזור לירושלים והם חזרו בהיחבא ובנו את בית שני תחת איומים ולחצים מהאויבים מסביב... בקיצור: כל ההתנהלות של בית שני לא היה לגמרי לכתחילה... עם ישראל לא היה בשיא תפארתו... וכל הזמן הם היו כפופים תחת שלטון גוי... לכן בכזה בית שהוא כל הזמן אי אפשר לשחרר כאלו מסמכים יקרים כמו ארון וכפורת...

על אותו משקל בבית שני של דורנו... כן... אמנם טוב שיש כזה דבר... טוב שיש עוד חדר של תפילה... טוב שיש עוד מנין למאחרים... **אבל אל תשכח שעדיין... עדיין זה בית שני!!!**

בינינו... כשתעשה בר מצוה לילד שלך... אתה לא תעשה את הבר מצוה בבית שני... נכון?? למה לא?? כי אתה מבין שזה לא מנין מספיק מכובד בשביל אירוע רשמי כמו בר מצוה... אז אתה מסכים איתי שבאותה שבת אתה תעשה מאמץ ותקום בשעה 7.20...

זאת אומרת: גם אם אתה מתפלל ממש בקביעות בבית שני... אתה עדיין מבין שבית שני זה לא דירת קבע... אלא דירת עראי... אז זהו!!!! זה הכל!!! לפחות תדע את זה!!! שתדע שאחרי הכל אנחנו שואפים להגיע להישג של קביעות מקום לתפילה!!!! וקביעות מקום לתפילה זה לא רק על משקל של מקומות שמורים... קביעות מקום זה הרציונות של זה... הכובד ראש שנותנים לתפילה... מותר לדעת את זה!!! לדעת לאן לשאוף...

תשמע עצה טובה קמ"ל... אני אגיד לך מה אני עושה... אני מתפלל בבית שני... מתפלל בשטיבלאך... סוף סוף זה מה שאנחנו. השגרה חזקה מהכל... אבל!!! אני לא צריך לספר לך שפעם בשבועיים או פעם בחודש... יש את היום הזה שאתה צריך סיעתא דשמיא מיוחדת באיזה נושא ממוקד... ככה??? אני צריך היום משהו מיוחד?? אז בלילה לפני כן אני כבר מתכנן... אני מחר צריך לקום טיפ טיפה יותר מוקדם... אני צריך ללכת להתפלל במנין המסודר... המנין הקבוע והרשמי יותר... רגע... מה קרה פתאום?? מה פירוש מה קרה... היום אני צריך סיעתא דשמיא מיוחדת אז כמו שאני אמור לבקש על זה... אז אני גם הולך לבית כנסת יותר אידיאלי... אין לך מושג כמה זה עוזר לי בחיים!!! זה משאיר אותי תמיד מחובר לאיזשהו רמה אחת יותר... כלומר: למחרת הרי אני שוב חוזר לשטיבלאך... שוב חוזר לתעשייה של המניינים... אבל לפחות אני זוכר שיש משהו אחר!!! יש גם בית ראשון... לא הכל מתחיל ונגמר בבית שני... בא ניקח דוגמא אקטואלית... יום משישי ששי הקרובים זה ראש חודש... התפילה של ראש חודש היא קצת יותר גורלית מכל יום... זה זמן כפורה על כל החודש האחרון... ובמוסף מתפללים על כל החודש הבא... נו... אז נראה שזה מתאים להתפלל כזו תפילה בבית שני... לא!!!! לפחות בראש חודש אני אתפלל במקום יותר רציני... יותר קבוע...

כבר כתבתי פעם בגיליון זה... המ"ב מביא דברים נוראים שכתובים על מי שמדבר בשעת חזרת הש"ץ... שגדול עונו מנשא... וכידוע... כמה שמזהירים על זה וכמה שמדברים על זה... תכל"ס... תמיד יש את האלו שידברו... נו... איך מחזקים אותם??? מה לא עשינו? כתבנו מודעות... סטיקרים... צעקנו עליהם... ושום דבר לא זז...

אדוני!!! כשקורה ואני מתפלל במנין מכובד... מנין רציני... קבוע... ואני עומד במקום שלי... והוא עומד במקום שלו... והאירה היא רצינית... שם!!!! שם אני מבין מצוין שמי שמדבר בשעת חזרת הש"ץ גדול עונו מנשא... כי... כיו... סליחה... מתפללים פה... אתה לא מתבייש לדבר... כל האוירה במנין רציני... כל הרציונות הזו והכובד ראש הזה... נותן לך תחושה פנימית שזה לא סימפטי לדבר כעת... אבל!!! כשמתפללים בשטיבלאך... ויש לך פה אוסף של עשרה אנשים שהמכנה המשותף היחיד ביניהם... ש... נו... גייא שוין... תגש כבר... תתחיל כבר... ואז ניגש מישהו... ואתה בקושי שומע אותו... וזה מוציא לך ספר תורה וזה אוסף עלונים... הכל טוב ויפה... (יפה לראות את עם ישראל בכל התסיסה שלו... יש לשטיבלאך את החן המיוחד שחולק מקום לעצמו) אבל!!! בתוך כל האוירה הלא כ"כ כבידה שיש כאן... אם פתאום מתחשק לי להגיד למישהו משהו... למה שאני ארגיש שגדול עונו מנשא?? מה קרה?? כל העסק פה לא נראה רציני... אז למה שאני אעלה על דעתי שמי שמדבר כעת גדול עונו מנשא?? מאוד קשה להתחבר לזה... ברור שזה נכון!!! אבל אל תתפלל שיש כאלו שזה לא נכנס להם לראש...

יש כאלו שבהדלקת חנוכה של הרבה הם לא יעזו לפתוח את הפה... למה? כי יש אוירה מחשמלת!!! לא כתוב שמי שמדבר כעת גדול עונו מנשא... ולא צריך לכתוב... כי כל האוירה פה היא אוירה רצינית שאני מבין שזה לא מתאים לדבר כעת... אבל בשטיבלאך?? כל ההולך ילך הוא כ"כ עראי... כ"כ לא כבד... ו... ואתה רוצה שאני כל הזמן אזכור שמה נורא המקום הזה... ואוי ואבוי אם תדבר... גדול עונו מנשא??? זה ניסיון מאוד מאוד קשה!!!

אני לא מצדיק את אלו שמדברים בחזרת הש"ץ... כי אסור!!! אבל צריך לדעת שגם אם אני ואתה לא מדברים בחזרת הש"ץ... אבל אם בכל זאת יש כאלו שמדברים... כנראה שאנחנו לא מספיק משדרים רציונות בתפילה... אז בבקשה... מותר לדעת שיש גם בית ראשון...

ניתן לקנות

קונטרס זעקו ונמלטו

ובו מאמרים בעניני ימי הפורים והמסתעף.

בפלא': 0548446691

כמו כן ניתן להשיג חוברת זו אצל הנציגים הממונים שבישיבות

מוקדי מכירה:

ירושלים: בית וגן רח' הרב פרנק 29 קומה ב'

אזור רמות רובין 47 קומה ב' 0548419684

ניתן להשיג חוברות ועלונים בחנות "קשר סלולר" רח' שמואל הנביא 99 פינת בר אילן, פתוח בין השעות 11.00 בבוקר ל-9.00 בערב

ביתר גבעה ב' אזור רמי לוי 0548450998

בני ברק: קבוץ גלויות 9

משפחת בויס רחוב השלושה 11.

אזור חזון איש הרב דסלר- 0527117271 (ניתן לקבל גיליונות יחידים מידי שבוע בכתובת זו)

ניתן להשיג חוברות ועלונים בחנות "קשר סלולר" באזור האולמות, נחמיה 28 פינת עזרא 2.00 בצה' עד 9.30 בערב

אשדוד- 0504120311

קרית ספר: מרומי שדה 3 052-7174781

ברכפלד- 0533109169 (כולל עטרת שלמה)

גריץ פארק- 0527644795

אופקים: שפירא 0534112035

נתיבות: 0548473542 (בין 7-9 בערב)

צפון: חיפה: הדר, שכמולית רחוב ביתר.

נווה שאנן: חניטה 81 משפחת זלושינסקי

רכסים: הורדים 4 א' משפ' קריצלר נא לתאם: 0548415410

כרמיאל- 0527136165 משפחת שטיימן.

טבריה: 0504163727 רחוב גוש עציון 1 בשעות הערב.

חדש: צפת: מאור חיים- 0533199511

חדש: הר יונה- מגדל העמק: 0533158212

בסיעתא דשמיא,

יצאה שוב מהדורה נוספת של הספר "אהבתי",

ניתן להשיג את הספר במוקדים הנ"ל.

תרומות,

רבתי...

אין הקומץ משביע...

תודה..

מה ההבדל בין עני ל-אביון...??

באחד באדר משמיעים על השקלים... מידי שנה השבועיים שלפני פורים הם הזדמנות להתחזקות כללית בכל מה שנוגע לעבודת ה' בתחום הכספי והממוני... כן!!! פעם בשנה מותר להכניס למודעות שאחרי שהקב"ה שלח אותנו לעולם שהכסף יענה את הכל... אז "כל פועל ה' למענהו" ובשביל זה בתקופה הזו טוב לרענן שהערך ששמו שקלים מקומו לא רק בארנק אלא זה גם מסכת בש"ס!!! וגם פרשה שלימה בתורה... ומוטל עלינו לגייס גם את ה"שקלים" לעבודת ה' פנימית...

אם זה בצדקה וגמילות חסדים... אם זה במצוה הלוואה... ואם זה בכל תחומי התשלומין... אם מעשר כספים... והשתתפות בהוצאות בית הכנסת ובית המדרש... והכי הכי: בהחזקת התלמידים... וכמדומה שגם בשקלים מהסוג הזה אפשר ונדרש לעשות שטייגן!!! לא רק בעסקים...

הפעם נתמקד באיש אחד שקוראים לו **אביון!!!** בפורים צריך לתת מתנות לאביונים... מה זה אביון?? אם תשים לב: יש עני ו-יש אביון...

מה ההבדל בין עני לאביון?? אז תמיד הייתי בטוח שעני ואביון זה "אותה גברת בשינוי אדרת..." רק מה?? אביון זה עני עם תואר שני... כלומר: אביון זה עוד עליית מדרגה בתחום העניות... **אבל לא!!!**

זה אולי ההגדרה של דל... דל זה בהחלט הסיפור בהמשכים של עני... (בקרן עולה ויורד מצינו שלושה דירוגים עשיר עני ודל!! משמע שדל הוא באמת השלב היותר תחתון מעני...) אבל אביון?? **אביון זה משהו אחר לגמרי!!!**

אביון זה סוג אחר לגמרי מעני!!! וכמו שכולנו מבינים שיכול להיות עני שהוא עדיין לא בגדר אביון... ככה באותה מידה גם יכול להיות אביון שהוא בכלל לא עני... הוא רק אביון...

נו... אז מה זה באמת אביון?? ומה ההבדל בינו לבין עני??

אז במקום להיכנס להגדרות... אני אציג לפניך מיד את הדוגמא הכי קולעת ואתה מיד תבין את נקודת ההבדל: אברך כולל בחלק מהמקרים נחשב עני!!! לעומת זאת בחור ישיבה... מה הוא?? הוא עני?? **מה פתאום!!!** בכלל לא עני... אז מה הוא כן?? **הוא אביון!!!** הבנת??

אני אסביר: עניות זה נתון כלכלי ויבש... אדם שההכנסות שלו לא מכסות את ההוצאות ההכרחיות שלו... זה בן אדם שלא מסודר מבחינה כלכלית וממילא הוא בגדר עני!!! עכשיו... קח בחשבון שלא בטוח שהוא סובל מחרפת רעב... והוא גם לא רועד מקור... ולא חייב להיות בהכרח שהילדים שלו עטופים ברעב בראש כל חוצות... יתכן שהמשפחה מתנהלת בצורה נורמלית ובה"ה הם איכשהו צפים מעל המים ובדרך כלל זה באמת נראה כך... אבל זה לא סתירה שהם עניים מדאורייתא ומדרבנן ומצוה לתת להם צדקה... **עד**

כאן ההגדרה של עני!!!

לעומת זאת אביון?? המילה אביון היא מפורש **תאב!!!** אביון זה אדם שנמצא במצוקת תאוה... קר לו **כעת**... הוא עומד **כעת** בחוץ ורועד מקור... הוא **תאב** לאיזה כוס קפה חמה שתשיב את לבו הדואב!!! הוא **תאב** לאוכל כי הוא לא אכל כל היום... זה אביון...

כלומר ככה: אני מגיע לבילי ששי למירון... ואני יוצא משם בשעה 1.00 לבילה ואני רואה שם ישיבוחר עוצר טרמפים... רועד מקור... מת מעייפות... ומתחנן על נפשו: אנא... יהודים טובים... תעצרו לי... תשיבו את נפשי... רחמנות עלי... מה הוא אותו בחור?? **אביון!!!** הוא **תאב!!!** **תאב** למיטה חמה... **תאב** לצלחת מרק מהבילה שתשיב את נפשו... **תאב** לאיזה עשרים שקלים שאני אתן לו לנסיעות (והוא כמונן ישמור אותם לסיגריה ויסע בטרמפים...) זה **האביון** המיתולוגי... **נו... עכשיו תגיד לי:** האביון הזה הוא עני?? הבחור ישיבה הזה שעומד פה וכל כולו תאב ואביון ומעורר רחמים... הוא נקרא עני?? **בחיים לא!!!** האחרון שאפשר לרחם עליו בתורת עני זה בחור ישיבה... הבחור הזה יושב על סיר הבשר... יש לו פנימיה... יש לו חדר אוכל שנפתח בדיוק בזמן (אוי ואבי אם לא...) יש לו הסקה... יש לו מיזוג... יש לו הכל בכל מכל... והוא מבחירתו האישית החליט לנסוע למירון ועם טרמפים ועוד בלי מעיל ובלי לתכנן איפה הוא מניח את הראש הלילה... נו... אז להגיד עליו שהוא עני?? זה הבדיחה הכי מצחיקה וגם הכי מעצבנת... יש לך בישיבה הכל בכל מכל... אז עני?? **הוא לא!!!** בשום אופן לא!!! **אבל אביון??** מה נעשה... **אבל כן!!!** כמה שזה מעצבן וכמה שמגיע לו לקבל על הראש סוף סוף עומד לפנינו כעת בחור שהנתונים שלו הם שהוא רועד מקור... ורעב כמו כלב... נדמם בתחנה כמו עלוב החיים... **יש לך אביון יותר גדול מזה??**

יש לך תאב יותר גדול מזה?? **עכשיו שוב:** זה לא סתירה שמגיע לו מכות... וחכה חכה... הוא עוד יקבל ממני על הראש... אבל עכשיו!!! ברגעים אלו שהוא במצוקה והוא רעב וקר לו וכל כולו תאב למלאך הטוב שיבא וישיע אותו... עכשיו אני יהודי!!! ובתור יהודי אני מחויב להחזיק לא רק יד עני... אלא גם יד **עני (א)** **אביון**... אני אארגן לו עוגה טובה עם כוס קפה חמה... אדאג לו למיטה חמה עם מזגן על חום... ואחרי שאני אשיב את לבו... עכשיו באמת מגיע לו צעקות... תגיד לי: אתה נורמלי?? איזה חוסר אחריות זו לצאת בלי שקל... ובלי מעיל... ומה זה צריך להיות שאתה נוסע עם טרמפים וכו' וכו'...

עוד דוגמא אוטנטית ומוכרת: לבילה שלפני החתונה שלי מישהו אירגן לי סעודת עניים... קראו לכל מיני אנשים מסכנים שיבואו ויאכלו... סוף סוף סיכמנו על סעודת **עניים**... וזה היה די מצחיק... כי אתה מבין לבד שכל מי שישב שם בתור עני... אף אחד מביניהם לא היה באמת עני... ולמה?? כי מי זה העני האמיתי?? העני האמיתי זה החבר שלי מספסל הבית כנסת... אותו יהודי מכובד שכש"עמדו בתפילה מורידין לפני התיבה זקן ורגיל ויש לו בנים וביתו ריקם". העני

המיתולוגי זה יכול להיות מהאנשים המכובדים מאנ"ש... ש... שבחיים לא ישב ויסב בסעודת עניים... **חוץ מזה** עני אמיתי זה אחד שיש לו מצוקה כספית אמיתית... שבשביל לעזור לו צריך תקציב מסודר!!! מיגלה מסודרת מטעם קופת הצדקה של העיר שתדפוק כל חודש לחשבון ותאזן את המצב הכלכלי שם... אז בדיוק הסעודת עניים שלי... עם הכמה שניצלים...?? לא זה מה שיושיע אותו... **וממילא תהיה סמוך ובטוח:** שכשיש סעודת עניים... יהיה שם מי שאתה רוצה... **רק לא עניים**... נו... אז מה בכל זאת הרעיון של הסעודת עניים שמקובל לעשות (שמקורה במעשה של ר"ע ש-בתו הכלה נתנה אוכל לעני ובזכות זה ניצלה ממוות)?? התשובה היא: זה לא סעודה לעניים אלא **לאביונים!!!** כל האנשים המסכנים שמסתובבים ברחוב... דווקא הם לא כ"כ עניים... כי הם בדרך כלל אנשים בודדים... שהאובדפוט בבנק **לא זו** הבעיה המרכזית שלהם... אלא מה הבעיה שלהם? שהם לא יודעים להסתדר... הם לא מספיק יודעים להתנהל ולדאוג לעצמם... וממילא הם פשוט רעבים ותאבים להכניס משהו מבושל לתוך פיהם... **ושוב:** החסר שלהם לא כ"כ מגיע ממצוקה כספית... אלא יותר ממצוקת חוסר התנהלות!!! אנשים כאלו נקראים אביונים... לאנשים כאלו צריך לתת... אבל מה?? מה צריך לתת להם?? אוכל!!! שתיה!! לינה!! כסף?? כסף תשאיר לעניים...

יוצא א"כ: לעני ו-לאביון... לכל אחד מהם יש נקודת יתרון וחסרון.

היתרון של העני שמגיע לו צדקה ביושר... הוא באמת נזקק!! הוא צריך צדקה כי הוא באמת לא גומר את החודש... **אבל דא עקא שהחסרון שלו** שברוב המקרים הוא לא מעורר רחמים... כי ע"פ רוב בדורנו העניים האמיתיים הם אנשים הכי רגילים מן הישוב ואפילו מכובדים... שאתה לא יכול לראות עליהם כלום. ובכ"ז נדרש ממך להבין שיש בו מצוקה אמיתית שצריך לעשות הכל בשביל לייצב את המצב... **לעומת זאת האביון בדיוק ההיפך**... היתרון שלו שכל כולו מעורר רחמים וחמלה... הלב יוצא מרחמים עליו... והכי קל לרחם עליו... **אבל החסרון שלו** שאליבא דאמת לפעמים מגיע לו לקבל על הראש... כי אם הוא בן אדם ש-כן מסוגל להתנהל... וכן מסוגל לדאוג לעצמו... ומאוד מרגיז לכבות את השרפות שהוא הדליק ובישל לעצמו... וכאן מוטלת עלינו עבודת המידות להשאיר בצד את הטענות המוצדקות שיש עליו... כי סוף סוף כעת עומד לפני אביון... עומד לפנינו נשמה פצועה... נפש רעבה... צמאה... וחסרת ישע... ויהודי אמיתי לא מסוגל לראות כזה דבר ולהמשיך הלאה...

אמנם יש שלב מסוים שעליו נאמר: "כל אדם שאין בו דעה אסור לרחם עליו"!!! אבל זו אחת הסוגיות המורכבות ביותר... כשיש לך עסק עם בן אדם מסכן באמת... שבאמת לא יודע לעזור לעצמו... זה האביון שעליו דיברה תורה!! אבל אני לא צריך לספר לך שיש כל מיני שטחים אפורים... של אנשים כאלו

אבל רגע... הבן אדם הוא אביון בנקודה הזו... תרחם עליו... יש כאלו שהם מפוזרים... כל הזמן מאבדים כל מיני דברים... בנקודה הזו הם אביונים... במקום לבעוט עליהם... תבין אותם... תחזיק יד אביון... והכי הכי: יש כאלו שיש להם מלא מלא כסף... אבל הם אביונים בתורה... אברך יקר: אתה מסוגל לרחם על מיליונר?? אתה מסוגל להתעורר ברחמים על בעל המאה ובעל הדעה?? אתה מסוגל להכיל שאתה עשיר כקורח לעומתו?? **אז מה והוא לא עני... אבל הוא אביון...** וכבר סיכמנו שאין שום קשר בין עני לאביון... ואם כבר אני מדבר עם אברך... אז אנחנו בינינו לבין עצמנו צריכים לקחת בחשבון שגם אם אנחנו לא עניים... אנחנו יושבים בבית המדרש כל יום ולומדים... אבל אם לא נדע איך להתנהל ולא נצל את הזמן כמו שצריך אז גם בתוך בית המדרש יש לדאבוננו הרבה אביונים!!! לא... הם לא עניים... הם יושבים בבית המדרש כל היום... אבל כשלא יודעים איך להתנהל... ולא מנצלים את הזמן... ולא מציבים יעד של ש"ס אז אפשר להשאר אביונים... סו"ס דברי תורה עניים במקום אחד ועשירים במקום אחר... ומי שבוחר להשאר כל הזמן במקום אחד ולא מתחיל להספיק... אז מה הוא??? עני??? לא... זה כבר אביון... ודו"ק... (דברי תורה... הם יכולים להיות עניים במקום אחד... כי סוף סוף יש להם נכסים עשירים במקום אחר... אבל אם אני לא יודע ולא בונה לעצמי תוכנית לרכוש את המקום אחר הזה... אז אני נשאר אביון ודו"ק) בפורים צריך לתת מתנות לאביונים... והאביון הראשון שצריך לתת לו זה אנחנו ביחס לעצמנו... לא לתת למחדלים של חוסר התנהלות להשאיר אותנו אביונים. להתנער ולהתחיל להעשיר ולהתעשר בתורה ובעבודת ה'.

ואגב: מבואר במדרש רבה (בראשית ריש סי' ע"ה) שדוד התפלל חמש פעמים לקב"ה קומה!!! חמש פעמים הוא ניסה להקים כביכול את הקב"ה והקב"ה לא קם... **קומה ה'** נשא ידיו אל תשכח ענינים... ולא קם... **קומה ה'** אל יעז אנוש ולא קם... **קומה ה'** באפך ולא קם... **קומה ה'** הושיעני אלוקי ולא קם... אבל ברגע שצערם של האביונים הגיע אלינו... מיד "משוד עניים מאנקת אביונים **עתה!!!** **עתה אקום...** אם אתה מגיע לקב"ה בזעקה ממקום של אביונות הרי מובטח לך ש"אל ישוב דך ככלם עני ואביון יהללו שמך..."

כן... אסור לדכא רגשות של רחמנות... אא"כ יש כמובן תקנה מיוחדת מחז"ל של הצבת גבולות בנושאי צדקה... (כמו שאין פודין את השבויים יותר מכדי דמיהם וכל שאר הגדרים והנהלים שחז"ל תקנו לנו בביס של צדקה ובתמחוי וכו' וכו')... נא לא לשכוח שהרבה פעמים אנחנו בעצמנו עושים כל מיני שטויות ועל פי השכל לא מגיע לרחם עלינו... ובכל זאת אנחנו מתפללים לקב"ה ומבקשים ממנו נדבה שירחם עלינו... ולא בשם השכל... אלא בשם הרגש... והקב"ה באמת נענה לקריאתנו ומרחם עלינו ולא בשם השכל!!! ממש לא!!! רק בשם רגש הרחמנות של אב לבנו... אז באותה מדה מותר לנו לדעת שצריך לרחם גם כשהשכל אומר לך: הוא? שיסבול... מגיע לו... אמרתי לו וכו'... לא! ככה לא מדבר בן של הקב"ה שנושא גנים אלוקים של והלכת בדרכיו... ברור???

עוד שבוע יתחילו לנקוש אצלכם בדלת בחורי ישיבות... והם יאספו כסף לתומכי תורה של הישיבה... כעת... כשהם עומדים בפתח דלת ביתך... לפניך יש שני אבוייקטים: **עני!!! ו--אביון!!!** מה אני מתכוין??

הבחורים האלו אוספים כסף בשביל **עניים**... הכסף הזה אמור איכשהו להגיע לבחור **הנזקק באמת**... זה שבאמת יש לו מצוקה כספית בבית... והוא מבני **עניים!!!** עד כאן צדקה **לעני!** אבל חכה... זה לא נגמר בזה... שני הבחורים שעומדים לפניך כעת בפתח הדלת... הם לא עניים... הם האחורונים שאפשר להגיד עליהם שהם עניים... קח בחשבון שבשנתים שלוש הקרובות שניהם יום אחד יתארוס... וההורים שלהם יתחייבו סכומים נכבדים בעבורם... (ומי יודע... אולי אחד מהבחורים האלו עוד יקבל שווער פראיער שיסכים לשלם עליו דירה...) אז לרחם עליהם בתור עניים?? ממש לא!!! אפילו לא בצחוק... **אבל אביונים?? אביונים כן!!!** בחור הוא בחזקת אביון... בחור ישיבה נורמלי שנוקש אצלך בדלת הוא מצפה על שולחן אחרים וממילא הוא בחזקת רעב... בחזקת צמא... וכעת הוא בחזקת תאב לכוס קפה... והכי הכי: בחזקת זקוק למילה טובה ולקבלת פנים במאור פנים... וזה כבר לא מדין עני! אלא מדין אביון!!! אל תשאל אותו האם הוא צמא... כי אני אומר לך שהוא צמא!!! תשאל אותו ישר ולעניין: מה אתה רוצה לשתות... (אא"כ השכן שלך ממול גם קרא את המאמר הזה... והוא כבר נתן להם לשתות לפני דקה... על זה אני לא לוקח אחריות...)

ואגב: כיון שהגדרה של אביון לא תלויה בעניות... אלא קושי בחוסר התנהלות!!! אז קח בחשבון שיכול להיות אפילו עשירים גדולים שהם אביונים בנקודת מסוימות... **לדוגמא:** יש לפניך אדם שיש לו חוסר טאקט כרוני... והוא תמיד יגיד לך את המילה הלא נכונה במקום הלא נכון... זכותך להיעלב... להיפגע... ולומר לו: חכה לי בסיבוב... אבל מצד שני אתה יכול לשנות גישה ולחשוב: רגע רגע... הבן אדם הזה הוא בסה"כ אביון... הוא אביון בטאקט... הוא לא יודע להתנהל מול אנשים!!! אני צריך לרחם עליו... (אני במקרה לא עומד בניסיון הזה... אבל אולי אתה כן...) לכל אחד מאיתנו יש חולשה מסוימת בנקודות מסוימות שבהם אנחנו אביונים... נקודות שאנחנו מאבדים שליטה ולא יודעים איך להתנהל... וכאן אנחנו אביונים... יש אנשים שקשה להם להיפתח רגשית... הם לא מסוגלים להביע את עצמם... וזה לפעמים מרגיז...

שא"א לומר עליהם שהם לגמרי חסרי ישע... אבל... אבל בכל זאת הם קצת פזיזים וקצת לא מחושבנים ולא זהירים... וכאן צריך המון המון שיקול דעת ודעת תורה איפה זה בגדר אביון שצריך לעזור לו ולהושיע אותו... ואיפה זה כבר בגדר של אדם שאין בו דעה שאסור לרחם עליו... וכמובן: הדוגמא הקלאסית ביותר זה בחור ישיבה... בחור מצד אחד אפשר לקבל גירסא שהוא צעיר וגם פזיז ואי אפשר לבא אליו בטענות מה חשבת... מה אתה עושה פה בשעה 2.00 בלילה בלי מעיל ובלי אוכל ובלי לינה... **אבל מצד שני כולנו מבינים שהגירסא הזו היא בערבון מאוד מוגבל!** כי סו"ס גם בחור צעיר ופזיז הוא לא לגמרי חינוך מיוחד... הוא אמור להבין איכשהו עניין... והכי הכי: יום אחד הוא גם אמור ללמוד לקח מכל מיני טעויות יצירתיות שהוא כבר הספיק לעשות... ממילא אצל בחור ישיבה איפה הגבולות... ממתי הוא יוצא מגדר אביון... ונכנס לגדר "אדם שאין לו דעה" שאסור לרחם עליו וגם לא חינוכי לרחם עליו... זו אחת הסוגיות הסבוכות ביותר שאף פעם אי אפשר לתת בהם כללים ברורים... זה תלוי בכל המכלול של הנתונים... צריך לקחת בחשבון שלבחור צעיר יש טעויות... ולכולנו היו טעויות בתור בחורים... מי כמוני בעל הניסיון בטעויות חמורות הן בעינייני כספים והן בדברים יותר מסוכנים... וממילא יש מקום לקרא לבחור בשם אביון... אבל עם גבולות!!!! כן בחור... אל תחשוב שאחרי המאמר הזה אתה יכול לצאת לרחוב ולהתחיל לחגוג ולזרוק בקבוקי תבערה... ואני עוד ארוץ אחריו ואכבה אותם... לא... לא יקירי... לא יהיה לנו רשות לרחם עליך...

העבודה שלנו בתור יהודים לדעת לרחם על שני הסוגים!!!

לדעת מצד אחד לרחם **מהמקום השכלי!!!**

ומצד השני לא לזנוח ולדכא את **הרחמים הרגשיים!!!**

ולכל אחד יש נטיה טבעית לרחמים מסוג אחד... והסתייגות מהסוג השני...

יש כאלו שיודעים לרחם רק על אנשים שנראים נורא נורא אומללים... אבל לפתוח ראש ולהבין שיש אנשים שהם לא נראים אומללים אבל הם לא מסודרים בחיים... זה כבר לא מדבר אליהם!!! זה לא מספיק משכנע אותם לעזור להם... **אז זהו שלא!!! יהודי צריך לרחם גם על פי שכל!!!** להנהיג את רגש הרחמנות על פי החכמה העליונה שהיא שכל ולא רק על פי רגש... **ולעומת זאת יש גם את ההיפך הגמור!!!** יש כאלו שהם מאה שמונים מעלות ההיפך... הרחמנות שלהם מאוד מתוחמת בשכל... הם מוכנים לעזור רק למי שהם יודעים שהוא באמת נזקק... אבל אם הם עוברים ליד יהודי הומלס רועד מקור ומרעב... ונניח שזה באשמתו שהוא לא יודע לעזור לעצמו... אז הם מסוגלים להפנות לו עורף ולהתנכר אליו לגמרי... כי... כי זה באשמתו... שיסבול... אז זהו שצריך לדעת שגם זה לא יהודי!!! כי יהודי צריך שיהיה לו לא רק רחמנות שכלית אלא גם רחמנות רגשית!!!

"למען לא נבוש..."
מושיגים בסיסים בהלכה.

בשבועיים הבאים "תשתכנה אבני קודש בראש כל חוצות" ובני הישיבות היקרים יצאו לגיסי כספים עבור התומכי תורה של הישיבה
לפניך כמה מושיגים בסיסים או כמה אזהרות נקודתיות שאולי לא ידעת בהקשר למגבית הת"ת של הישיבה.

א. דבר ראשון: סתם חשוב לדעת: בחור שנכשל אי פעם בגול הרבים, (דבר מאוד מאוד מצוי בחיי ישיבה) והרי גזל הרבים זה מדברים שאין להם השגה, קו"ל: "שו"ע חו"מ סי' שס"ו ס"ב) שהדרך תשובה היחידה שמסרו לו הז"ל הוא לעסוק בצרכי הרבים, וכעת!! שבלאו הכי יש לך הזדמנות להתנדב ולהתגייס לטובת הרבים בגביית הכספים עבור הת"ת, זו הזדמנות לכפרה על חטא זה, ואי לכך: אם אכן נכשלת בגול הרבים, תתאמץ כעת במיוחד, ובאמת תתמסר למען קופת הרבים, ותזכה למחוק שטר חוב של "גול מקטרג בראש..." מומלץ בחום.

ב. מה קורה אם הבעל לא נמצא בבית, רק האשה, אין לך רשות לבקש ממנה הרבה כסף... מה שהיא נותנת תקח ותגיד תודה... כי לאשה אין רשות לתת מתנה מרובה לצדקה רק ברשות בעלה, ואם היא נותנת הוי גזל גמור. (עיין ז"ד סי' רמ"ח ס"ד ובפתחי תשובה שם אות ג- להוציא מאלו ישפתחו את הרשימות משנה שעברה ויגידו: שנה שעברה התרומה הייתה יותר גדולה... נכון!! כי אז בעלה היה... וכעת רק היא נמצאת ואין לה רשות לתת בלי דעת בעלה... ברור???)

ג. אתה אמנם שומר חנים של התרומות שנתאספו, אבל גם שומר חנים חייב בפשיעה... נא לא להקל ראש... זה מעות של צדקה... קח בחשבון שאם פתאום באמצע המגבית אתה תהיה מעורבב... וסוף זמן... ואין מצב. ותוך כדי הכסף איכשהו יאבד בפשיעה. אתה תצטרך לשלם את הכל מביסוף!! הטיעונים מהסוג של בחור ישיבה לא תקפים דיני ממונות

ד. אתה כעת בעיצומה של המגבית ולא התפללת מעריב, ואם תלך להתפלל יעבור זמן יקר, ואז השעה תתאחר, וכבר לא תוכל לדפוק בבתיכם, אז אתה יכול לדחות ערבית מדין עוסק במצוה... (ומה קורה אם אח"כ לא יהיה מנוף? האם גם ככהאי גוונא לדחות את התפילה?? עדיף שתשאל רב... **תפיל:** אני בתור בחור אידיאליסט טענתי בתוקף שיש לי דין של עוסק במצוה פטור מן המצוה ואני בכלל פטור מתפילה ואפילו לא בתורת תשלומין, אבל כיום אני מבין שטענתי בני. כי... כי שתהיה לי בריא... נראה אותך אוסף כסף בלי העקשען והבלגן והסערות והסירות והבלונים. אז ה"מצוה" פה היא בערבון מוגבל, אמנם לא אכחד שאם מאוד תרצה תוכל להשיב נגדי מביאור הלכה בסי' ל"ח סעיף ז' ח' שם אדרבה... אני בעד. תעלה את הנושא לדיון בישיבה נראה מה יהיו המסקנות)

ה. יש לאו מדאורייתא להסתכל בנשים, ולכן כשאתה נוקש בבלת אתה פתחה אשה, **תרכין את הראש!!!** ואפילו שבעלמא דתה נוקט כאותם שבעות שראיה לא נאסרה, אבל המ"ב כבר אומר שצורבא מרבנן צריך להחמיר על עצמו אפילו בראיה משום חילול ה', וכאן בסיטואציה הזו, אתה בעצם הופעתך מייצג את האישיות ששמה בן תורה, ולכן מן הראוי שלכל הפחות כאן, תקפיד אפילו על ראייה, (ותשמע לי... שישאר בינוני. אם יש לך חשש שמו תכשל בנושאים אלו... תשאר בישיבה ואל תלך לאסוף כסף!!!!) ואם הת"ת צועקים עליך תגיד להם שאני אשם... שיעצוק עלי... הכמה שקלים שאתה תביא לת"ת של הישיבה לא שוים בנק שיש לכל כנסת ישראל מבן עליה מרומם כמותך שיכול לפגום בכבוד זה את סהרת עיניו. כן!! כפשוטו!! עם יד על הלב!!!)

ו. קו"ל: "ופקדתי על כל לוחציו" דורשים הז"ל: בגבאי צדקה שלוחצים על האנשים לתת יותר ממה שהם יכולים, ולא הותר לדחוק אלא רק באדם אמיד שבאמת יכול לתת יותר ולא נותן, וא"כ אתה בחור יקר, אמנם אתה יודע הכל... ולפניך נגלו כל תעלומות. ואתה מושכע שהבוגר הזה והזה הוא מיליונר... יש לך כל מיני הוכחות... אז זהו שאתה לא יודע ולא יכול לדעת... ולכן אין לך רשות לדגור עליו יותר מגבול הטעם ומרומם כמותך בניחוח הפורימי מותר קצת לעשות קבעין... זה חלק מהשיח... אבל יש גבול!! בשלב מסוים תכבד את הסכום שהוא נתן... תגיד תודה ויפה ותמשיך.

בחדש אדר יש מיתון בשוק הבשר... מה קרה?? וכי זה משוכנס אבי??

ראש חודש אדר מתקרב... והמחירים של הבשר מתחילים לטפס... כן... אנוחנו כבר התרגלנו לזה... אתם שנולדתם בגלות... אצלכם כשמתחיל חודש אב לא אוכלים בשר... אבל אצלנו דווקא בחודש אדר כמעט ולא אוכלים בשר כי המחיר שלו קופץ... בהתחלה זה היה סמאיב לי... למה?? למה המחירים מתיקרים??... מה זה צריך לקרות?? אבל ברגע שאמרו לי מי עומד מאחורי זה... ומה הסיבה האמיתית שמסתתרת מאחורי זה באותו רגע כל ההסתכלות שלי השתנתה... זה כבר לא מרגיז אותי... אדרבה... אני שמח... אני בעד... שימשיך להתייקר... מצדי לא לאכול בשר כל חודש אדר כדי להיות שותף באתגר המשותף... ובכן: מאיפה עליות המחירים התחילה?? הרי כך: בערב שבת האחרון הגעתי לשמור הרפתן... כמו כל ערב שבת... ובקשתי ממנו- תסכור לי עגל תילתא לכבוד שבת קודש... **והפעם משום מה הוא סירב!!!** אני מאוד מצטער... אני לא יכול למכור לך עכשיו... **מה יש?? תבין אותי... טען שמרל...** אני כעת בלחץ מ"כ"ט באדר... מה יש?? חכמים תקנו שזה התאריך של מעשר בהמה!!! והנה... מראש השנה האחרון ועד עכשיו נולדו לי ברפת **עשרים ושבעה** עגלים בלער... זאת אומרת: יש לי כבר **שני** מעשר בהמה מובטחים!!! (כי מעשר זה הרי אחד מעשרה... ועשרים עגלים יש לי בודאי...) **אבל!!!** אני מאוד מאוד מקווה ומתפלל שבמשך החודש הקרוב יוולדו לי לכה"פ עוד שלושה עגלים... ועד כ"ט באדר המספר יתעל מעשרים ושבע ל-שלושים... ואז אני אזכה במעשר בהמה **שלישי**... נו... עכשיו אתה מבין אותי למה אני לא יכול למכור לך עגל?? אני לחוץ על המספר... כל עגל כעת יקר לי... ואם אני עכשיו מוכר לך עגל... אז תחשוב שלא זו בלבד שחסרים לי 3 עגלים בשביל המעשר בהמה השלישי שזה כבר מלחץ אותי די והותר... אז אם אתה לוקח לי עוד עגל... עכשיו יהיו חסרים לי 4 עגלים... הבנתי אותו מצוין... ברכתי את שמרל מקרב לב שבעז"ש עד כ"ט אדר יוולדו לי ארבע וחמש עגלים נוספים... (ואפילו ברכתי אותו שיזכה לטעות ולהתבלבל ולמנות מעשירי תשיעי ואחד עשר עשירי... ואז שניהם קדושים בקדושת מעשר בהמה ויש לציין שהוא חיין חיין גדול ונהא אמן כבוונה... היה נראה שמרל הרפתן לא לגמרי הבין מה אמרתי... אז שישאר ככה...) **עכשיו:** קח בחשבון ששמרל הרפתן הוא לא בן יחיד... כמוהו יש עוד אלפי רפתנים שרובם נמצאים פחות או יותר במצב דומה... לאף אחד אין מספר עגול של בהמות... וכל אחד בלחץ לעגל להספיק לעגל מספרים עד כ"ט אדר... ולכן הם כעת לחוצים על כל עגל ועל כל כבש... וממילא אתה מבין שיש כעת מיתון רציני בשוק הבהמות... וממילא גם המחירים קופצים...

אז כפי שהקדמתי... בהתחלה זה כאב לי עמוק בלב... למה?? למה חכמים ככה גזרו?? למה הם בכלל תקנו תאריכים למעשר בהמה?? בשביל מה צריך את זה... הרי מעיקר הדין מדאורייתא אין שום מקור לתאריך מוגדר למעשר בהמה (חוץ מראש השנה שאין מעשרין משנה לחברתה??) אני כמוכן לא מהרהר אחרי חכמים ולא מעיז לדבר... אבל בפנים בתוך הלב זה כאב לי... בפרט ביכס זה כאב לי... עד!!!! עד שניתנה הרשות לפרסם את הטעם של התקנה של חכמים... (כידוע: כל שנים עשר חודש ראשונים יש צו איסור לפרסם מה הטעם של התקנות... ורק אחרי י"ב חודש כשראים שהתקנה התקבלה אז מפרסמים את הטעם שלה) ומה התברר??

בחג הפסח כולם הרי עולים לרגל... ובבת אחת מתעורר צורך בכמויות אדירות של בהמות להקרבה... גם לקרבן פסח... וגם לחגיגה וגם לחגיגת י"ז... וגם לשלמי שמחה... בקיצור: יש ביקוש אדיר לבהמות... נו... וההיצע?? ההיצע לא עומד בביקוש הפתאומי... ההיצע הוא מותאם לפי הצרכים הנורמליים של כל השנה... וממילא!!!! כשיש ביקוש גבוה והיצע נמוך... זה מתכוון בדוק לעליית מחירים מטאורית!!!! וממילא נוצר מצב שהרבה יהודים עניים נאלצו לוותר על שלמי שמחה... ומי שכן התאסף לקנות הוא שילם פי שלוש...

נו... מה עושים?? אין בולמים את עליית המחירים החדה הזו?? אין מצליחים להביא היצע מספק... שיתן ממנה לביקוש הגדול וכל זה בלי עליית מחירים...?? כיום- שאלות מסוג המסובך הזה מופנות לנגיד בנק ישראל ולשר האוצר ולוועדת הכספים וכרולי האו... אבל בזמן שביהמ"ק היה קיים... הכתובת בדברים אלו הייתה לשכת הגזית!!! הם מחוקקי ישראל!!! וממשלת הדור מסורה בידם... גם!!! גם בנושאים של כלכלה... בפרט כאן שזה כבר משם נוגע לעבודת הקרבנות ושמחת הרגל...

מה עשו חכמים?? תקנו שיש תאריך למעשר בהמה... שלכתחילה ראוי לחכות עד הזמן הזה... ואז... ואז הנה... תראה מה קרה?? שמרל הרפתן לא סכר לי החודש עגל תילתא... למה?? כפי שהסברתי מקודם... וכמוהו יש אלפי רפתנים שנכנסו החודש למיתון... ולמה?? בשביל לעגל מספרים לקראת כ"ט אדר... מה התוצאה הישירה?? אם יש מיתון בסחר הבהמות בחודש אדר... המשמעות היא שבחודש ניסן... ביום שאחרי כ"ט באדר... אחרי שכולם עברו את מעשר בהמה... בבת אחת נפרץ הסחר... ובבת אחת יש הצפה של בהמות... ובדיוק זה!!! בדיוק זה מה שחכמים רצו שיקרה... ואל תדאג... זה עדיין לא הצפה... הלוואי וזה יתן ממנה חלקי לביקוש האדיר שיש בחג הפסח...

אגב: במסמר המוסגר... תראה מה זה כח של חכמים!!! בתקנה אחת הם יכולים לייצב שוק שלם ומורכב!!! תחשוב!! היום יש לנו בעיה חמורה בעליית מחירי הדירות... אם היה עכשיו סנהדרין... הם לא היו צריכים עשר שנים בשביל לייצב את המצב... הם היו מתקנים תקנה אחת או שתיים... ותוך שנה הכל מתייצב...

לא נותר לנו אלא לכיין היטב בברכת המזון: ועל מלכות מתייצב... טבור אגן הסהר אל יחסר המזג.

עכ"פ רק לסגור את הקצוות... בפסח זכינו ב"ה לעלות לירושלים... ובאמת המחירים התאזנו לטובת כולם... ואני מהלך לי בירושלים בשוק העליון בכובד ראש בדרך להר הבית... והנה... אני מקבל ספיחה על השכם... אני מסתובב... ואת מי אני רואה?? את שמרל הרפתן!!!! שמרל לוחץ לי יד בשמחה ואומר לי: ברוך ה'... הברכה שלך התקיימה... נולדו לנו חמשה עגלים נוספים... (לא רק שלושה...) ואכן בכ"ט באדר הצטברו אצלי 32 עגלים!!! פתחתי את השער בדחילו ורחימו... והתחלתי להעביר אחד אחד תחת השבט... העשירי יהיה קודש... צבעתי אותו בצבע כחול... ואמרת הרי זה מעשר!!! הלאה... שום העברתי 9 ושוב עשירי קודש... הרי זה קדוש בקדושת מעשר... הלאה... שוב המשכתי להעביר תשעה עגלים... ו... ואז... לא יודע מה קרה לי בדיוק... כנראה מרוב התרגשות... או... או שלא הייתי מרוכז... בטעות חזרתי פעמיים על המספר שמונה!!! כלומר: העברתי את העגל השמיני- וספרתי שמונה... ואז העברתי את העגל התשיעי **וגם אותו** ספרתי בתור שמונה בטעות... ואז העברתי את העגל העשירי- שהוא הוא אמור להיות קודש... אבל אני (לשיטתי) קראתי לו בטעות תשיעי!!!! ו... ואז הגיע האחד עשר... ו... ואני הרי לשיטתי בטוח שהוא העשירי... צבעתי אותו ואמרת: הרי זה קודש... אחרי חמש דקות התבררה הטעות... לא סתם... אלא שתי טעויות: **א.** התברר שהעגל שאמרת עליו שהוא קודש... הוא בכלל לא העשירי אלא הוא האחד עשרה... **ב.** ואילו העגל שהוא באמת היה העשירי... בכלל לא הקדשתי אותו... כי הייתי בטוח שהוא תשיעי... נו... מה עושים עכשיו?? אז בתור בעלבת הייתי בטוח שמחליפם... מי שהוא באמת עשירי האמיתי הוא נשאר קודש ואילו האחד עשר הזה... הוא מקח בטעות והתברר שזה לא קדוש... הלכתי לשאלו בבית המדרש ואז אמרו לי- שיש דרשה מיוחדת לגבי מעשר בהמה שבכזה מקרה גם העשירי האמיתי מתקדש מצד שהוא העשירי וגם האחד עשר מקדש מצד זה שהקדשתי אותו... ואז הבנתי למפרע מה ברכת אותי שיהיה לי טעויות... אי לכך ב"ה הרווחתי עוד קרבן שלמים לפסח הזה... ולכן אני מזמין אותך בזאת בליל שביעי של פסח לאכילת שלמים בשמחה לפני ה' נפגש בע"ה שבוע לאחמ"כ בערב ש"ק ואני אתן לך עגל תילתא לכבוד שבת.

בשער המלך... מרדכי שנאלץ בעל כרחו לחיות בצל הפיתויים של החומריות שהשתוללה שם... הוא לא נתר לעצמו להיכנע!! ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה!! מרדכי לא נתן לרדידות הזו לחזור אליו...

ובינינו... מי שקצת יודע לקרא את המפה של דורנו אנו... ומבין עד כמה עצוב המצב השברירי של הדור שלנו... שהרשת האלחוטית מנהלת לכולנו את החיים ומל אחד מאיתנו יושב בשער המלך אחשוורוש ומעט נחשף לכל מה שיש שם... וכי שמבין עד כמה מגילת אסתר עדכנית לאיש יהודי של דורנו... זה פשוט לשבת ולבכות במגילת אסתר... ההתחלה העגומה של המגילה היא הרבה יותר עדכנית עבורנו... מאשר הסוף הטוב...

נ... אז למה באמת לא לשבת ולבכות???

כי שוב: לשבת ולבכות זה מתאים רק אם השכינה יושבת ובוכה... אז אין לך הרבה מה לעשות רק לבכות יחד איתה... אבל כשאיך הדבר תלוי אלא ב... כשהרדידות הזו נלחמת ב... אז להתחיל לבכות ולהתכין??

חליה! אדרבה... לקום ולהתחזק ולהכריז אני מקבל על עצמי להיות איש יהודי בתוך תוך שושן הברה!! אני לא אכרע ולא אשתחוה ולא אהיה קרבן לצניחה החופשית של ירידת הדורות...

נחשוב מה שזה... אסתר המלכה... כל כולה קודש קודשים... היא אחת מהנביאות שעמדו לישראל... ואיפה היא נמצאת??

בתוכי ארמון אחשוורוש!! כן... בתוך החור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן... בתוך כל המותרות ומנעמי עולם... שם היא נמצאת... **ומשם!!!** משם נדרש ממנה להיות אסתר המלכה... משם נדרש ממנה ללבוש מלכות- שחז"ל דורשים שזה רוח הקודש!!! כלומר: נדרש מאסתר המלכה לחיות בסביבה ובצל כל השפלות שיש לאחשוורוש... ומשם להישאר מרוממת!! להישאר מלכה!!! לא... לא מלכה של אחשוורוש... אלא ותלבש אסתר **מלכות**- מלכות שמים... להשאר ברוממות אמיתית... באצילות יהודית של שליטה ביצרים והתגברות על המידות...

נ... מי שקצת מבין את המפה של היום... וקורא את מגילת אסתר... אפשר לשבת ולבכות... כן... התיאור של אסתר המלכה בתוכי ארמון אחשוורוש זה תיאור יותר מידי חי ויותר מוכר מהמצב שלנו כיום... אנחנו נמצאים ביום בעולם שכל כולו ארמון של אחשוורוש... שטפון של חומריות ונהנתנות... כל אחד ואחת נמצא בתוך ארמון אחשוורוש ונדרש מאיתנו להיות אסתר המלכה!! ליצור גבולות ברורים וחומות אמיתיים ולהשאר בחיקו של מרדכי... למרות שאנחנו נעולים בתוך ארמונו של אחשוורוש... זה קל?? לא!!! זה פשוט?? ממש לא!!! כשאנחנו קוראים מגילת אסתר ופוגשים שם את עצמנו בדור 2018 זה לשבת ולבכות... אשר הגלה מירושלים... אבל לא!!! בפורים אסור לבכות... פורים זה יום של שמחה!! פורים זה יום של מחיית עמלק... אסור בפורים להתפלש באפר ולבכות... ממש לא... אדרבה... אסתר המלכה מקבלת נזיפה ממרדכי... ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למכות... **מרדכי טוען לאסתר: פה אין זמן לשבת ולבכות**... כאן זה לא המקום להשתתף בצער השכינה... פה אנחנו צריכים לעמוד על נפשנו!! את צריכה להאמין בשליחות שלך... ולדעת שאם הקב"ה העמיד אותך במקום הזה... כנראה שהקב"ה כעת רוצה שנמליך אותו ונייחד אותו דווקא מכאן!!! לאסתר המלכה של דורנו יש נטיה לדבר על הדור שלנו... אוי... איזה דור ירוד... איזה שפלות... יש לנו נטיה לפכור ידיו בחצי יאוש ולומר: אוי... הדור שלנו... אבל לא!!!

מרדכי היהודי לא מרשה להסתכל על זה בעין כזו...

מרדכי היהודי לא מוכן לכתוב איש יהודי היה (תקוע) בשושן הברה... מרדכי מתעקש לטעון ש"מי יודע אם לעת כזאת הגעת למכות"!!!! אם הקב"ה העמיד אותנו מול סיטואציות כאלו... ומעמיד לפנינו נסיגות שלא היו בדורות אחרים... אז זה הכתר שהקב"ה מזמין מאיתנו... צריך לקדש את שמו ויברך כאן ולתת לו כתר מלוכה דווקא מכאן!!! אם אתה רוצה לבכות... תבכה בתשעה באב... כשיש לנו עסק עם גלות השכינה... כשכבוד שמים מתפלש בכר... כאן אנחנו צריכים להביע השתתפות... להביע כאב... אבל כשהיהודי מתפלש בבוץ של חומריות... כאן צריך ותלבש אסתר מלכות!!! ללבוש כתר מלכות על הראש ולזכור שאני בן מלך!!! אני לא יכול לשחק בביובים...

כאן צריך להתייצב בכל עוז ותעצמות ולא לכרוע ולהשתחוות לפיתויים הקורצים של הרחוב... אה... כמעט כולם כבר כורעים ומשתחוים...? אני היחיד שנשארת בלי אינטרנט...? אה... כולם כבר כרעו והשתחוו ונכנעו לתואם הכשר... לכל הקליפים המפוקפקים... רק אני נשארת עם איזה מכשיר כזה... צדיק כזה שאפשר לראות בו רק עשרים שיחות אחרונות... כן... נכון!!! כולם כורעים ומשתחוים... אבל למישהו שאוטוטו הולך להיתלות על עץ של חמישים אמה... כולם כורעים ומשתחוים ליצר הרע שאוטוטו הקב"ה הולך לבטל אותו... לצדיקים נדמה כהר גבוה... כן... זה באמת נראה הר גבוה... נדמה לך שמי יודע מה אתה מפסיד... אז זהו שלא!!! רשעים נדמה להם כחוט השערה... תראה איך הם נראים... הם לא נראים כ"כ משכנעים... לא נראה שהם מאושרים במיוחד...

היחודית של פורים היא: קיימו וקבלו היהודים עליהם!!! עם ישראל קיבל על עצמו מזימתו את פורים... זה הגיע דבר ראשון מעם ישראל... אח"כ מרדכי חוקק את זה כמצוה גמורה מדברי סופרים... אבל עדיין הזכויות שמורות לעם ישראל... שהם הראשונים שיזמו את הקבלה הזו... ולכן פורים נקרא "קבלת התורה ברצון"!!! **וזה!!! בדיק זה המשקל נגד-- מול גלות מדי ופרס!!!**

שהנכוונות להיות קדושים תגיע מאיתנו... לא ממרדכי... לא לחכות שמרדכי יתחנן לפנינו שלא נלך לסעודה... ונעשה לומדים שלימה האם הוא צודק או לא צודק... אלא אדרבה... שזה יגיע מצידנו... ממקום של הבנה... ממקום של בעירה פנימית להתקרב לה... והוא הדין בדורנו: אל תחכה לרבנים שהם אלו שיעשו לנו נו נו נו... ויזהירו אותנו שלא נתקרב לכל מיני מכשירים אסורים... אם אתה מחכה שמרדכי יתחנן לפניך... בסופו של הנהנים מסעודתו של אותו רשע... אדרבה!! אז לא צריך להגיע מהרבנים... אז צריך להגיע מרגש פנימי שבוקע מאיתנו... אני מבין את חומר הדברים... אני מקבל על עצמי להיות קדוש ומרומם... ויש עוד להאריך בנושא זה... ואולי בשבוע הבא.

מי שמתבונן: יש מכנה משותף לאורך כל הדרך בין מגילת אסתר... ל... לא תאמין... למגילת איכה!!! יש ביניהם דימיון מסוים!! **אם תשים לב** במגילת אסתר יש כמה וכמה פסוקים שנוהגים לומר אותם במנגינה של איכה... ואגב: סתם ככה... אצל האשכנזים המנגינה של מגילת אסתר מאוד מקבילה ודומה למנגינה של איכה... אז בא נדבר לדבר על זה עכשיו... מהר לפני שחודש האדר נכנס עם כל השמחה... ס"ו חודש אדר זה שמחה... וקשיו... אסתר מגילת אסתר בפורים הנושא הוא שמחה וששון ליהודים... לכן עכשיו... כשעדיין קצת רחוק... עכשיו זה הזמן לשתף אותך בזוית הסתכלות קצת פחות משמחת שיש במגילת אסתר... ובכן: שמעתי אדם גדול שהגדיר ככה:

מגילת איכה היא המגילה שמדברת על גלות בבל!!!

ואילו מגילת אסתר... היא המגילה שמדברת על גלות פרס ומדי!!!

סוף סוף אל תשכח שבפורים לא אומרים הלל... למה??? כי אכתינו!!! עדיין!! עדיין עבדי אחשוורוש אנן... זאת אומרת: המגילה הזו לא לגמרי מדברת על היסטוריה שהייתה ואיננה... הסיפור לא נגמר לגמרי... אמנם את המן תלו על העץ... אבל אחשוורוש עדיין מכבד... ועד עצם היום הזה זה נקרא שעבדי אחשוורוש אנן... וממילא:

כמו שיש מגילת איכה על גלות בבל!!! ככה יש מגילת אסתר על גלות מדי ופרס!!! כלומר: מגילת אסתר... חוץ מהפרסומי ניסא ואהבת הנס שבה... **יש בה עוד מסרו!!!** המגילה הזו פורשת לפנינו את המפה העגומה של הגלות ששמה פרס ומדי... **כלומר:** כמו שאנחנו יושבים לביל תשעה באב וקוראים את התמונת מצב העגומה כ"כ של גלות בבל... ש"די נשים רחמניות בשלו ילדיהם" ואנחנו מזדעזעים מזה ובוכים על גאוותם של ישראל שניטלה מהם ועל כל הצרות שבאו מאז ועד היום לא נגאלנו מהם... **אז על אותו משקל:** מגילת אסתר בין היתר... מעמידה אותנו מול התמונת מצב הלא אידיאלית שיש בפרס ומדי... ש... שגם מזה אנחנו עדיין לא נגאלנו!! ואנחנו עדיין בתוך המצב העגום...

וממילא: יש במגילת אסתר קטעים מסוימים שהם לא משמחים ומבדחים... ואפשר לבכות בהם יותר מאשר לצחוק...

פרק ב' של מגילת אסתר מתחיל עם זה שאחשוורוש מחפש כלה חדשה... ויש שם תיאור שלם... **ובאמצע!!!** באמצע התיאור... פתאום מתחיל נושא חדש: **איש יהודי היה בשושן הברה ושמו מרדכי**... ואם נשים לב לפי סדר הפסוקים לכאורה **זה ממש תקוע!!!** כי... כי אח"כ המגילה שוב חוזרת לאחשוורוש וכו' וכו'... ומה הפשט בזה??

כן!!! ה"איש יהודי" הזה באמת תקוע!!!

להיות "איש יהודי" בתוך שושן הברה... ולחיות באותה כפיפה עם אחשוורוש ועם כל המשיגעסן [שגעונות בלע"ז]... שלו... **זה תקוע**... אוהו תקוע...

זה גופא!!! זה גלות מדי ופרס!!! כשאנחנו קוראים פרס ומדי... לא מספיק לנו מגילת מירושלים... אנחנו קוראים את זה במנגינה של איכה... למה?? לא מספיק לנו מגילת איכה בתשעה באב...? למה צריך להכניס גם לכאן מגילת איכה??? **התשובה היא:** במגילת איכה אנחנו בוכים על גלות מסוג אחד!!! על גלות של שפיכות דמים ואכזריות וכפירה וע"ז שעולל לנו נבוכדנאצר... **אבל כאן???** זה אנאנדער גלות... זה **גלות מסוג אחר!!!** זה מגילת איכה בפני עצמה... ברגע שאיש יהודי **תקוע** בשושן הברה בתוך כל החומריות והנהנתנות של אחשוורוש ונדרש ממנו להישאר איש יהודי... **זו גלות בפני עצמה!** זו גלות שחולקת מקום לעצמה... גם אם בכית בתשעה באב על גלות בבל עם כל הדם שנשפך שם... לא יצאת ידי חובה... **כי יש עוד גלות אחת** שצריך לבכות עליה בפני עצמה... הלא היא גלות מדי ופרס!!! גלות פרס ומדי זה לא גלות של צרות ויסורים... אין שם שפיכות דמים ורעב ותיאורים מזויעים כמו בשואה... לא!!! התיאור של גלות מדי ופרס זה איש יהודי שנאלץ להיות תקוע בתוך תוך שושן הברה... ולהתמודד מול כל השטפון של החומריות ולהישאר יהודי... **נו... אם ככה אז למה אנחנו באמת לא בוכים על גלות מדי ופרס!!!** אם אכן באמת אכתי עבדי אחשוורוש אנן... ועדיין אנחנו נמצאים בגלות מדי ופרס... אז למה אין לנו איזה תאריך מיוחד כמו תשעה באב שנתאסף ונבכה על גלות מדי ופרס???

התשובה היא מאוד פשוטה: על גלות מדי ופרס אין מה לבכות... צריך פשוט להיות **איש יהודי!!!**

אדרבה... אסור לשבת ולבכות... צריך לקום ולהתייצב בגאווה ולהיות איש יהודי!!! **מה הכוונה???** בגלות בבל... כבוד שמים הלך בגלות... שכינתא בגלותא... כשהשכינה מתפלשת בעפר... לא נותר לנו אלא לשבת יחד איתה בעפר ולהשתתף איתה ולבכות על כבוד שמים שניתן למרמס...

כל זה כשכבוד שמים נמצא בגלות!!! **אבל בגלות מדי ופרס... דווקא לא!!!**

הכל טוב... היהודים נמצאים בעמדה מכובדת... אוטוטו אנחנו חוזרים לבנות את ביהמ"ק... אמנם יש קצת עיכובים... אבל זה כבר נושא שעומד על הפרק... שכינתא כבר לא מתפלשת בעפר... **רק מי כן???**

היהודי!!! איש יהודי תקוע בשושן הברה... ומתפלש בתוך הטינופת והרדידות והחומריות והנהנתנות שיש לאחשוורוש להציע... היידישקייט נמצאת בגלות... הרוחניות **שלנו** נמצאת בניכר... כאן הדבר האחרון שצריך לעשות זה להתיישב בריצפה ולבכות... אדרבה ואדרבה... כאן צריך לקום!!! לשנס מתנים!!! ולהשקיע ב-מרדכי לא יכרע ולא ישתחוה... לא... אני לא אתן לעצמי להתפלש ולצנוח צניחה חפשית אחרי החומריות... אני אתחזק בייתר שאת ואצוף מעל הרדידות הזו...

בינינו... בן אדם שהולך שולל אחרי האינטרנט... מה זה אם לא כל עבדי המלך אשר בשער המלך כורעים ומשתחוים להמן... יש פה עוצמה של פיתויים... כח של רדידות ושטחיות שהם מופיעים לפניך ו... ובמקום להקשיח מולם... אתה כורע ומשתחוה להם ונותן להם לחזור אליך בחופשיות... את זה מרדכי לא נותן!!! מרדכי שנאלץ לשבת